

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 4155

Doknr.
359250

Dato
23-06-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 25. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 301 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Laura Lindahl (LA).

Spørgsmål nr. 301:

Vil ministeren oplyse fristerne for Statsforvaltningens sagsbehandlingstider i samværssager, og om ministeren mener, at det er rimeligt, at Statsforvaltningen ikke kan oplyse over for en far i en samværssag, hvornår hans sag bliver afgjort, fordi Statsforvaltningen har travlt med at behandle sager, og hvordan mener ministeren, at dette tilgodeser barnets tarv? Vil ministeren desuden redegøre for, hvilke sanktionsmuligheder der gælder, og hvilke konsekvenser det i praksis har, når en forælder gennem flere måneder nægter at udlevere et barn til den anden forælder, selv om der er aftalt samvær hver 2. weekend?

Svar:

Jeg har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet bidrag fra Statsforvaltningen.

Statsforvaltningen har oplyst, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i samværssager pr. 31. maj 2016 er 9 uger.

Statsforvaltningen har i øvrigt om sagsbehandlingen oplyst følgende:

”Statsforvaltningen behandler som udgangspunkt de sager om samvær, der modtages, i den rækkefølge de modtages, medmindre der er tale om sager af særligt hastende karakter eller sager, hvor der er fastsat særlige frister for sagsbehandlingstiden. I hver enkelt sag vurderes, hvilke sagsbehandlingsskridt, der er nødvendige i forhold til sagens behandling, således at sagen kan afgøres i overensstemmelse med barnets behov. I en del situationer kan det være vanskeligt at give en forælder et entydigt svar på, hvornår der kan forventes afgørelse i en sag, da sager om samvær ofte kan være komplicerede, og det ofte løbende under sagens behandling bliver klart, hvilke yderligere sagsbehandlingsskridt, der evt. er nødvendige at foretage for at belyse barnets perspektiv. Derudover er sager om samvær partstvist mellem to forældre, hvilket stiller yderligere krav til f.eks. parthøring, mødeafvikling og inddragelse af begge sagsparter samt barnet.

Statsforvaltningen vil dog undervejs i et sagsforløb kunne oplyse om næste sagskridt, f.eks. hvornår der forventes at blive indkaldt til møder, og hvornår forælderen kan forvente at modtage en endelig, skriftlig afgørelse.”

Jeg kan henholde mig til Statsforvaltningens bidrag.

Om sanktionsmuligheder og konsekvenser i forhold til manglende udlevering af et barn til samvær kan jeg oplyse, at alle Folketingets partier den 3. september 2014 indgik en aftale om den såkaldte "chikane-pakke", som indeholder en række initiativer til imødegåelse af samarbejdschikane i forældreansvarssager. En efterfølgende ændring af forældreansvarsloven trådte i kraft den 1. oktober 2015.

Lovændringen har til formål at fremme begge forældres medvirken til, at barnet har kontakt med begge sine forældre. Med lovændringen er der sket en styrkelse af Statsforvaltningens muligheder for at håndtere de situationer, hvor kontakten mellem barnet og en forælder afbrydes, fordi samværssagens proces og afklaring forhales.

Det er nu obligatorisk for forældre at deltage i vejledningsmøder i Statsforvaltningen, og manglende deltagelse og manglende besvarelse af Statsforvaltningens henvendelser inden for den angivne svarfrist kan medføre, at der træffes afgørelse på det foreliggende grundlag. For at sikre at kontakten mellem barnet og den forælder, som barnet ikke bor sammen med, ikke afbrydes, skal Statsforvaltningen med lovændringen hurtigst muligt og inden 3 uger efter modtagelsen af en ansøgning om fastsættelse af samvær træffe en midlertidig afgørelse om kontaktbevarende samvær. Det midlertidige kontaktbevarende samvær fastsættes dog ikke, hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt samværet er bedst for barnet. Herudover er der indført en ordning, hvorefter der er automatisk erstatningssamvær, hvis et samvær ikke gennemføres.

Udleveres et barn ikke til samvær, eller tilbagegives et barn ikke til forældremyndighedsindehaveren eller bopælsforælderen, kan den pågældende forælder anmode fogedretten om bistand til at tvangsfuldbyrde (gennemtvinge) samværet med barnet eller få barnet tilbage. Med ovennævnte lovændring er det i den forbindelse nu muligt for Statsforvaltningen at tilbyde forældrene udkørende børnesagkyndig rådgivning umiddelbart inden tvangsfuldbyrdelse, således at sagen om muligt kan forliges. En børnesagkyndig medarbejder i Statsforvaltningen kan således rådgive forældrene hver for sig på deres bopæl for at undgå anvendelse af umiddelbar magt ved fuldbyrdelse af forældreansvar og den voldsomme oplevelse, som dette kan være for barnet.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann